

10 Σεπτεμβρίου, 1996

[ARTEMΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ANN TANIA DONOVAN DAVIES,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ/Ή ΑΛΛΩΝ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 768/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Αρμοδιότητα — Εκχώρηση αρμοδιότητος — Δυνατή μόνο βάσει ρητής διάταξης νόμου — Η περίπτωση του Ν. 23/62 — Περιστάσεις εκχώρησης της αρμοδιότητας στην κριθείσα περίπτωση — Επανάουγμα της υπόθεσης προς διευκρίνιση των συνεπειών της εκχώρησης. 5

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβάζεται ως σύνολο].

Διαταγή όπως η υπόθεση επανανοίξει. 10

Αναφερόμενη υπόθεση:

Δημοκρατία v. Στυλιανίδη κ.ά. (1996) 3 Α.Α.Δ. 274.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρμόδιας Επιτροπής με την οποία απερρίφθη το αίτημα της Αιτήτριας για την παροχή σ' αυτήν άδειας για την απόκτηση ακίνητης ιδιοκτησίας στην Κύπρο. 20

Αιμ. Θεοδούλου, για την Αιτήτρια.

Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'

ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια είναι Αγγλίδα. Το 1985 αγόρασε από τον Ιωάννη Κυριάκου ένα μικρό σπίτι στο χωριό Πισσούρι. Η συμφωνία διατυπώθηκε σε έγγραφο. Στις 10.10.86 υπέβαλε αίτηση για άδεια απόκτησης ακίνητης ιδιοκτησίας στην Κύπρο, βάσει του άρθρου 3 του περί Κτήσεως Ακινήτου Ιδιοκτησίας (Αλλοδαποί)

10 Νόμου, Κεφ.109, όπως τροποποιήθηκε με τους Ν.52/69 και 55/72. Ο πωλητής απεβίωσε και μια από τους κληρονόμους του ενίστατο στον τρόπο διανομής της περιουσίας. Αντικείμενο της διαφοράς ήταν και το σπίτι που αγόρασε η αιτήτρια. Η διαφορά προχώρησε στο Δικαστήριο και η διαχείριση ακόμη δεν έκλεισε. Υπάρχει μα-

15 κρὰ ιστορία, σε σχέση με την εξέλιξη του αιτήματος της προσφεύγουσας, την οποία όμως, για οικονομία λόγου, δεν χρειάζεται να καταγράψω εδώ. Τα γεγονότα αναφέρονται με λεπτομέρεια στην ένσταση και αίτηση. Είναι αρκετό να παρατηρήσω πως σε αλλη-

20 πάλληπες επιστολές του δικηγόρου της αιτήτριας, με τις οποίες ζητούσε να πληροφορηθεί το αποτέλεσμα της αιτήσεώς της, δίδοταν έγγραφη απάντηση πως το αίτημα δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό γιατί υφίσταντο εκκρεμείς διαφορές των κληρονόμων αναφορικά με την επίδικη ακίνητη ιδιοκτησία. Η τελευταία απορριπτική απάν-

25 τηση, που χαρακτηρίζεται στην προσφυγή ως η επίδικη απόφαση, και στάλθηκε στο δικηγόρο της αιτήτριας, φέρει ημερομηνία 17.7.95. Σ' αυτή αναφέρεται πως: "Η αρμόδια Επιτροπή σε συνεδρία της εξέτασε το αίτημα το οποίο και απέρριψε για το λόγο ότι υπήρχαν διαφορές μεταξύ των κληρονόμων του αποβιώσαντα ιδιοκτήτη της επίδικης κατοικίας και που αφορούσε την κατοικία αυτή".

30

Στην απαντητική αγόρευση του δικηγόρου της αιτήτριας προβάλλεται, για πρώτη φορά, ο ισχυρισμός πως δεν ελήφθη απόφαση από το Υπουργικό Συμβούλιο επί της αιτήσεως. Υπάρχει, συνεχίζει ο συνήγορος, απόφαση ενός διοικητικού οργάνου, της "αρμόδιας Επιτροπής", στην οποία, όπως αναφέρεται στη γραπτή

35 αγόρευση της δικηγόρου της Δημοκρατίας, εκχωρήθηκαν οι εξουσίες του Υπουργικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το Νόμο.

40 Το άρθρο 3 παραγρ.1 και 2(α) του βασικού Νόμου, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 3 του Ν.55/72, προβλέπει τα εξής:

"3.-(1) Απαγορεύεται η υπό αλλοδαπού κτήσεις, άλλως ή αιτία θανάτου, ακινήτου ιδιοκτησίας άνευ προηγουμένης αδείας του Υπουργικού Συμβουλίου.

(2) Επί τη υποβολή αιτήσεως υπ' οιουδήποτε προσώπου, αλλοδαπού ή μη, προς χορήγηση αδείας διά την υπό συγκεκριμένου αλλοδαπού ή υπ' οιουδήποτε αλλοδαπού κτήσιν ακινήτου ιδιοκτησίας -

5

(α) το Υπουργικόν Συμβούλιον επιλαμβάνεται της αιτήσεως ταύτης, αποφασίζει επ' αυτής και γνωστοποιεί εγγράφως την απόφασιν αυτού εις τον υποβαλόντα την αίτησιν μετά πάσης δυνατής ταχύτητος.”

10

Έχω μελετήσει με προσοχή το Νόμο, Κεφ.109, και δεν εντόπισα διάταξη παρέχουσα στο Υπουργικό Συμβούλιο τη δυνατότητα να εκχωρεί τις εξουσίες του σε οποιοδήποτε διοικητικό όργανο. Η αρχή, πως το όργανο στο οποίο εναποτίθεται μια εξουσία έχει καθήκον να την εκτελεί το ίδιο, εκτός όπου η εκχώρησή της επιτρέπεται ρητά από το νόμο, έχει πολύ πρόσφατα επαναληφθεί στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, **Κυπριακή Δημοκρατία v. Φιλάρετου Στυλιανίδη** (1996) 3 Α.Α.Δ. 274.

15

Η αναφορά όμως της δικηγόρου της Δημοκρατίας, στη γραπτή της αγόρευση, για εκχώρηση της εξουσίας του Υπουργικού Συμβουλίου “στην αρμόδια Επιτροπή”, χωρίς οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια, με οδήγησε στη σκέψη πως η εκχώρηση δυνατό να έγινε σύμφωνα με τον περί Εκχωρήσεως της Ενασκήσεως των Εξουσιών των Απορρεουσών εκ τινός Νόμου, Νόμο του 1962, Ν.23/62. Ζήτησα περαιτέρω στοιχεία από τη δικηγόρο της Δημοκρατίας η οποία και μου προσκόμισε σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, ημερ. 22.4.93, που εδημοσιεύθη στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την ίδια μέρα.

20

25

30

Ενόψει των πιο πάνω στοιχείων, αποφάσισα να επανανοίξω τη υπόθεση, για να δοθεί η ευκαιρία στο δικηγόρο της αιτήτριας να αναπτύξει τις θέσεις του πάνω σ' αυτά, και επίσης να συζητηθεί το θέμα που δημιουργείται από το γεγονός ότι η αίτηση της προσφεύγουσας εκκρεμεί από το 1986, και η σχετική εκχώρηση των εξουσιών του Υπουργικού Συμβουλίου έγινε το 1993. Επιπλέον εγείρεται και το ερώτημα αν, ενόψει του περιεχομένου της επίδικης απόφασης, το αίτημα της προσφεύγουσας παραμένει σε εκκρεμότητα, όταν επιλυθεί η δικαστική διαφορά των κληρονόμων, ή θεωρείται ως τελεσιδικα απορριφθέν.

35

40

Διαταγή όπως η υπόθεση επανανοίξει.